

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Deák György ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r. felpereseknek a dr. Markovics Ferenc ügyvéd által képviselt I.r. és II.r. alperesek ellen közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetése iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságnál 3.M.575/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.042/2008/5. számú részítéletével és a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.163/2008/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozatok ellen a felperesek által benyújtott felülvizsgálati kérelmek folytán a 2009. szeptember 16. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

r é s z - é s k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.163/2008/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Gyulai Munkaügyi Bíróság 3.M.575/2007/12. számú ítéletét az I.r. felperesre vonatkozóan akként változtatja meg, hogy a II.r. alperes által az I.r. felperesnek fizetendő felmentési időre járó átlagilletményt 77.500 (Hetvenhétezer-ötszáz) forintról 310.000 (Háromszáztízezer) forintra felemeli. Egyebekben a munkaügyi bíróság ezen ítéletét helybenhagyja.

A Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.042/2008/5. számú részítéletének azon rendelkezését, mely a II. és a III.r. felperesek határozott időtartamú kinevezése érvénytelenségét megállapította, valamint az I.r. alperest a II.r. felperesnek 331.120 (Háromszázharmincegyezer-egyszázhusz) forint, a III.r. felperesnek pedig 283.200 (Kettőszáznyolcvanháromezer-kettőszáz) forint megfizetésére kötelezte, nem érinti, ezt meghaladóan hatályon kívül helyezi és a Gyulai Munkaügyi Bíróság 3.M.575/2007/4. számú részítéletét akként változtatja meg, hogy megállapítja, miszerint az I.r. alperes jogellenesen szüntette meg II. és III.r felperes közalkalmazotti jogviszonyát. A II.r. és III.r. felpereseknek az I.r. alperesnél fennállt közalkalmazotti jogviszonya 2009. szeptember 16. napján szűnik meg.

A II. és a III.r. felperesek közalkalmazotti jogviszonya jogellenes megszüntetése további jogkövetkezményei összecszerűsége körében a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Kötelezi a II.r. alperest, hogy fizessen meg az I.r. felperesnek - tizenöt nap alatt - 50.000 (Ötvenezer) forint és 12.500

(Tizenkettőezer-ötszáz) forint áfa felülvizsgálati és fellebbezési eljárási együttes költséget.

Kötelezi az I.r. felperest, hogy fizessen meg az I.r. alperesnek 12.000 (Tizenkettőezer) forint és 3.000 (Háromezer) forint áfa együttes felülvizsgálati és fellebbezési eljárási költséget.

A le nem rótt I.r. felperesi keresetre vonatkozó fellebbezési és felülvizsgálati eljárási részilletéket az állam viseli.

Az I.r. alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Legfelsőbb Bíróság elutasítja.

I n d o k o l á s :

1.) Az I.r. alperes a II.r. alperes munkajogi jogelődjének, a K. Gy. I.-nek családgondozó és intézményvezetői munkaköre betöltésére, határozott időre szóló pályázatát az I.r. felperes elnyerte, és 2006. február 1-jétől kezdődően 2006. december 31-éig szólóan kinevezést kapott családgondozó munkakörrel és intézményvezetői beosztással az I.r. alpereshez, mint munkáltatóhoz, a II.r. alperesnél lévő munkavégzési helyen történő alkalmaztatásra. Az I.r. alperes mint munkáltató a jogviszonyt 2007. június 30-áig meghosszabbította, majd az I.r. felperes határozott idejű közalkalmazotti jogviszonyát 2007. június 28-ai keltezéssel kiadott okirat szerint határozott idő eltelte jogcímmel megszűntnek tekintette.

A II. és a III.r. felperések 2005. szeptember 12-étől 2005. december 31-éig, majd 2006. január 1-jétől 2006. december 31-éig, ezt követően 2007. január 1-jétől 2007. június 30-áig tartó határozott idejű munkaszerződéseket kötöttek az I.r. alperessel. 2007. április 15-én a II. és a III.r. felperések a határozott időre szóló munkaszerződéseket közös megegyezéssel megszüntették, és 2007. április 16-ától június 30-áig tartó időszakra határozott idejű kinevezéseket írtak alá az I.r. alperessel. A II.r. felperes gazdasági vezető, a III.r. felperes szervezési ügyintéző munkakörre 2007. május 15-én írt alá munkaköri leírást. A II. és a III.r. felperések feladatát képezte a 2007. április 16-án megalakult O. K. T. T. K. I. működését biztosító előkészítő, szabályzatalakotó tevékenység kifejtése. A II. és a III.r. felperések kinevezései 2007. június 30-ával lejártak, az I.r. alperes a közalkalmazotti jogviszony megszűnése tárgyában az iratok kiadásáról intézkedett.

A Gyulai Munkaügyi Bíróság 5.M.575/2007/12. számú ítéletével megállapította, hogy az I.r. felperes kinevezésének határozott időre szóló rendelkezése semmis, és a kinevezés határozatlan időre

szól. Megállapította, hogy az I. és a II.r. alperesek jogellenesen szüntették meg az I.r. felperes közalkalmazotti jogviszonyát. Az I.r. felperes és a II.r. alperes között fennálló közalkalmazotti jogviszony e jogellenes megszüntetést megállapító ítéleti rendelkezés jogerőre emelkedésével szűnik meg. Kötelezte a II.r. alperest tizenöt napos határidővel az I.r. felperesnek 746.419 forint elmaradt munkabér és kamatai, 310.000 forint kárátalány és 75.500 forint felmentési időre járó átlagilletmény megfizetésére. Az I. és a II.r. alpereseket fejenként 50.000 - 50.000 forint I.r. felperesi perköltség megfizetésére is kötelezte, míg az ezt meghaladó (további négy havi átlagkereset mint kárátalány megfizetésére, valamint az I.r. és a II.r. alperesek egyetemleges marasztalására irányuló) I.r. felperesi keresetet elutasította. Megállapította, hogy a le nem rótt 111.600 forint kereseti illeték az állam terhén marad.

A munkaügyi bíróság a kinevezés határozott idejű kikötése tekintetében azt állapította meg, hogy a Kjt. 21. § /2/ bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn, mivel a munkaköri leírásban a feladatok összességéből tartalmilag a feladatok határozatlan idejűségére lehet következtetni. Erre tekintettel a határozott időre szóló kikötés a Kjt. 21. § /2/ bekezdésébe ütközik, ezért semmis. Helyette a határozatlan idejű kikötést kell alkalmazni, mivel a perben nem merült fel arra vonatkozó adat, hogy az I.r. felperes az érvénytelen rész nélkül nem állapodott volna meg, és arra sem, hogy a munkáltató részéről ne lehetett volna határozatlan időre megállapodni.

A kinevezésben tévesen tüntették fel munkáltatóként az I.r. alperest, ugyanis a II.r. alperes és annak munkajogi jogelődje is jogi személyiséggel, ehhez képest perbeli jogképességgel is rendelkezik, munkáltató lehet, és a perbeli időszakban hatályos közalkalmazotti jogviszonyra vonatkozó jogszabályok értelmében csak közalkalmazotti jogviszonyban képzelhető el a II.r. alperes illetve jogelődje vezetése. Mindebből az következik, hogy az I.r. felperes munkáltatója valójában a II.r. alperes volt. A munkaügyi bíróság azt a helyzetet, hogy az I.r. alperes kiadta a közalkalmazotti jogviszony megszűnésével kapcsolatos iratokat, illetve a II.r. alperes nevében nem történt semmiféle iratkiadás, viszont felhagytak az I.r. felperes foglalkoztatásával, a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetéseként értékelte. Így a Kjt. 34. § /3/ bekezdés alapján megállapította, hogy az I.r. felperes közalkalmazotti jogviszonya a jogellenességet megállapító határozat jogerőre emelkedésének napjával szűnik meg. Továbbá a Kjt. 34. § /2/, /3/, /5/ és /6/ bekezdése alapján rendelkezett a jogellenes megszüntetés jogkövetkezményeiről.

Az ítélettel szemben az alperesek nyújtottak be fellebbezést arra hivatkozással, hogy a kinevező I.r. alperes szándéka határozott

idejű jogviszony létesítésére irányult, és ezt a pályázati kiírás is tartalmazza. Az I.r. felperessel csak ezzel a feltétellel kívánt szerződést kötni, a határozott idejű kikötéssel kapcsolatosan pedig az I.r. felperes jogorvoslattel nem élt. Nem vitatta azonban, hogy a kinevezés nem felelt meg a Kjt. 21. § /2/ bekezdésének, ezért az Mt. 8. § /1/ bekezdése szerint semmis. Álláspontja azonban az volt, hogy jogkövetkezményként az Mt. 9. § első mondatát kell alkalmazni, vagyis mivel az I.r. alperes határozatlan időre nem alkalmazta volna az I.r. felperest, ezért a kinevezés teljes egészében semmis. Utalt arra, hogy a II.r. alperes Alapító Okirata szerint a munkáltatói jogokat a társulás elnöke gyakorolja, ebből következik, hogy jogszerűen szüntette meg az I.r. felperes jogviszonyát.

A Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.163/2008/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részében az ítéletet részben megváltoztatta, és mellőzte annak megállapítását, hogy az I.r. felperes kinevezése határozatlan időre szól, és a jogviszonyát az I. és a II.r. alperesek jogellenesen szüntették meg, illetőleg az I.r. felperes és a II.r. alperes között fennálló közalkalmazotti jogviszony a jogellenességet megállapító ítéleti rendelkezés jogerőre emelkedésével szűnik meg.

Az elmaradt munkabér és a jogellenesség jogkövetkezménye tekintetében a keresetet elutasította, a felmentési időre járó átlagbér összegét pedig 77.500 forintról 310.000 forintra felemelte.

A II.r. alperessel szemben a keresetet elutasította. Mellőzte az I.r. és a II.r. alperesek perköltségben való marasztalását megállapítva, hogy az I.r. felperes és az I.r. alperes viseli a perrel felmerült elsőfokú költségét. Egyebekben az ítéletet helybenhagyta. Megállapította, hogy az I.r. felperes és az I.r. alperes viseli a fellebbezési szakban felmerült saját költségét. Kötelezte az I.r. felperest a II.r. alperesnek 30.000 forint mindkét fokon felmerült együttes perköltség megfizetésére. Megállapította, hogy a le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A megyei bíróság álláspontja szerint az I.r. felperes munkáltatója az I.r. alperes volt, így a keresetet a II.r. alperessel szemben el kellett utasítani. A 2006. január 12-ei kinevezésben munkáltatóként az I.r. alperes volt megjelölve, és a jogviszony megszűnésekor az I.r. alperes elnöke intézkedett munkáltatóként. Ilyen tartalmú munkáltatói igazolást adtak ki, és az I.r. alperes végezte a kifizetéseket. A II.r. alperesi jogelőd a kinevezésben csak mint munkahely volt feltüntetve.

Osztotta a megyei bíróság a munkaügyi bíróság álláspontját a tekintetben, hogy a határozott idejű kikötés a Kjt. 21. §-ába ütközés folytán semmis. Elfogadta azonban azt az alperesi

hivatkozást, hogy már a pályázati kiírás is utalt arra, hogy a kinevező szándéka határozott idejű jogviszony létesítésére irányult, és ebből az a következtetés vonható le, hogy az érvénytelen rész nélkül az I.r. felperessel nem állapodott volna meg, így a részleges érvénytelenség Mt. 9. §-ában foglalt jogkövetkezményeit nem lehet alkalmazni, helyette az egész kinevezés érvénytelen. Az Mt. 10. § /1/ bekezdése szerint ezen érvénytelenség orvoslására a közalkalmazotti jogviszony azonnali hatállyal történő felszámolásáról kell intézkedni, amely időközben megtörtént, így e körben a megyei bíróságnak nem kellett rendelkeznie. Az Mt. 10. § /2/ bekezdés alapján azonban a felmentés jogkövetkezményeit kell megfelelően alkalmazni, vagyis az I.r. felperest felmentési időre járó átlagilletmény illeti meg.

Az I.r. felperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú ítéletet kérte hatályon kívül helyezni, és az I.r., valamint a II.r. alpereseket a kereset szerint marasztalni.

Arra hivatkozott, hogy üres álláshelyen foglalkoztatták, alkalmazását hosszabb időre meghosszabbították. Semmilyen kényszerítő körülmény nem volt a határozott idő kikötésére nézve, semmilyen körülmény nem utalt arra, hogy a határozott idő lejártával az I.r. felperes foglalkoztatására nincs szükség. E körben a Pp. 164. § alapján a munkáltatót terhelte a bizonyítási kötelezettség. A pusztán erre történő hivatkozás nem támasztja alá azt, hogy érvényes kinevezés nem állt volna érdekében. Hivatkozott az EBH. 2006.1543. számú határozatra. Álláspontja szerint a megyei bíróság ítélete e körben nem felel meg a Pp. 221. § /1/ bekezdésében írtaknak.

Mivel a határozott idejű kikötés semmis volt, a közalkalmazotti jogviszony határozatlan idejűnek tekintendő, ezért a közalkalmazotti jogviszonya jogellenesen szűnt meg.

Álláspontja szerint az I.r. felperes a II.r. alperessel állt közalkalmazotti jogviszonyban függetlenül attól, hogy a kinevezés joga az I.r. alperesnél volt, de az I.r. felperes a II.r. alperes szervezeti és működési struktúrájába tartozott, mint az intézmény vezetője. A bérfizetést a II.r. alperes végezte, a foglalkoztatási kötelezettség őt terhelte (BH.1995.549.). Következésképp a II.r. alperest a közalkalmazotti jogviszonyból kihagyni nem lehet.

Alperesek felülvizsgálati ellenkérelme annak megállapítására irányult, hogy az I.r. felperes közalkalmazotti jogviszonya jogszerűen létesült határozott időre.

2.) A Gyulai Munkaügyi Bíróság 3.M.575/2007/4. számú részítéletével a II. és a III.r. felperesek által az I.r. alperessel szemben indított keresetet elutasította. Kötelezte a II. és a III.r. felpereseket, hogy tizenöt napon belül fizessenek meg személyenként külön-külön az I.r. alperesnek 12.000 - 12.000 forint perköltséget

megállapítva, hogy a le nem rótt kereseti illeték az állam terhén marad.

A munkaügyi bíróság alkalmazva a Kjt. 21. § /2/ bekezdésben foglaltakat azt állapította meg, hogy a felperesek kinevezéseit megelőző határozott idejű munkaszerződések a K. T. feladatainak kialakulására és a K. I. mint szervezet kialakítására tekintettel a határozott idejű kinevezés indokául mint munkáltatói jogos érdek elismerhetők. A munkaköri leírásban foglalt feladatok nem kis részben átmeneti jellegűek, hanem a K. I. beindításával kapcsolatos feladatok, a feladatellátás kereteit pedig a kinevezésig meghatározott időszak adja, így a határozott idejű kikötés a kinevezésben jogszerű volt.

A részítélettel szemben a II.r. és a III.r. felperesek fellebbezést nyújtottak be a keresetük szerinti marasztalás iránt, míg az I.r. alperes csatlakozó fellebbezéssel a kereset elutasítását az Mt. 202. § /1/ bekezdése alapján elkésettség miatt kérte.

A Békés Megyei Bíróság 3.Mf.25.042/2008/5. számú részítéletével az elsőfokú bíróság részítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy a II. és a III.r. felperesek határozott időtartamú kinevezése érvénytelen volt. Kötelezte az I.r. alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a II.r. felperesnek 331.120 forint, a III.r. felperesnek pedig 283.200 forint felmentési átlagilletményt. Mellőzte a II. és a III.r. felperesek perköltségben való marasztalását, és megállapította, hogy mindegyik fél viseli a perben felmerült saját költségét. Egyebekben a részítéletet helybenhagyta. Megállapította, hogy a fellebbezési szakban is mindegyik fél viseli a felmerült saját költségét, valamint hogy a le nem rótt fellebbezési illeték az állam terhén marad.

A megyei bíróság a II. és a III.r. felperesek fellebbezését találta részben alaposnak. Nem osztotta azt az álláspontot, hogy a határozott időre szóló kinevezés csak abban az esetben érvényes, ha írásban tartalmazza azt a feladatot, meghatározott munkát vagy helyettesítendő munkakört, amelyre létrejött. A kinevezés kötelező tartalmi elemeiről rendelkező Kjt. 21. § /3/ bekezdésében ugyanis nem találhatók azok a feltételek, amelyeket a határozott idejű kikötésre vonatkozóan a Kjt. 21. § /2/ bekezdése előír.

Álláspontja szerint ugyanakkor a perben a Kjt. 21. § /2/ bekezdésében meghatározott jogszabályi feltételek fennállására vonatkozóan bizonyításnak volt helye. A megyei bíróság szerint a kinevezés időpontjához képest egy hónappal később született munkaköri leírások becsatolásával nem nyert bizonyítást az a körülmény, hogy a kinevezés időpontjában a felperesek számára megtörtént annak a feladatnak a meghatározása, amelynek ellátására

a határozott időre szóló közalkalmazotti jogviszonyt létesítették. A feladat-meghatározás hiányában a kinevezés határozott időre szóló rendelkezése a Kjt. 21. § /2/ bekezdésbe ütközés folytán az Mt. 8. § /1/ bekezdés alapján semmis.

Elfogadta azonban a megyei bíróság azt az alperesi nyilatkozatot, hogy a felperesekkel határozatlan időre szóló jogviszonyt nem kívánt létesíteni, így a teljes megállapodást érvénytelennek kell tekinteni. Az Mt. 10. § /1/ bekezdése szerint a jogviszony azonnali hatályú felszámolása azonban időközben megtörtént, ezért a Kjt. 33. § /1/ bekezdés alapján a II. és a III.r. felpereseket csak a felmentési időre járó átlagkereset illeti meg.

A II.r. és a III.r. felperesek felülvizsgálati kérelme a jogerős részítélet részbeni hatályon kívül helyezésére és az I.r. alperes kereset szerinti marasztalására irányult.

Álláspontjuk szerint a megyei bíróság jogellenesen alkalmazta az Mt. 9. § második mondatára tekintettel az Mt. 10. § /1/ bekezdését. Az I.r. alperes ugyanis 2005. szeptember 12-étől foglalkoztatta a II. és a III.r. felpereseket előbb munkaviszonyban, majd 2007. április 16-ától kinevezéssel ugyanarra a munkakörre. A foglalkoztatásuk tehát üres álláshelyen, folyamatosan történt, alkalmazásukat az alperes többször meghosszabbította. Semmilyen kényszerítő körülmény nem volt a határozott idejű kikötésre nézve. A Pp. 164. § szerint ilyen körülmény fennállt az I.r. alperesnek kellett volna bizonyítania. A pusztán erre történő hivatkozás nem elegendő annak bizonyítására, hogy a kinevezőnek miért nem állt érdekében a jogszabálynak megfelelő határozatlan idejű foglalkoztatás (EBH. 2006.1543.).

A fentiekre tekintettel a II. és a III.r. felperesek kinevezése határozatlan idejűnek tekintendő, annak határozott idő eltelte jogcímen történő megszüntetése jogellenes, így a Kjt. 34. §-ban foglalt jogkövetkezményeket kell alkalmazni túl a jogerős részítéletben foglalt, de a Kjt. 34. § /7/ bekezdés alapján járó felmentési átlagilletményen.

A jogerős részítélettel szembeni I.r. alperesi csatlakozó felülvizsgálati kérelem szintén a részítélet „megváltoztatására” irányult akként, hogy a Legfelsőbb Bíróság állapítsa meg, miszerint a II.r. és a III.r. felperesek határozott idejű kinevezése érvényes volt. Következésképp II. és III. r. felperesek keresetét teljes egészében el kell utasítani.

3.) Az I.r. alperes a felperesek felülvizsgálati kérelmeit 2009. március 26-án vette kézhez, a csatlakozó felülvizsgálati kérelmét 2009. augusztus 28-án adta postára, mely a Legfelsőbb Bírósághoz 2009. augusztus 31-én érkezett. Következésképp az I.r. alperes a Pp. 273. § /6/ bekezdésben lévő csatlakozó felülvizsgálati kérelmet

a Pp. 244. § /2/ bekezdésben foglalt - a felperesek felülvizsgálati kérelme kézbesítésétől számított 8 napos - határidőn túl nyújtotta be. Erre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság az I.r. alperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmét hivatalból a Pp. 273. § /1/ bekezdés alapján elutasította, és a tárgyaláson is előadott felülvizsgálati ellenkérelmet bírálta el.

4.) A felperesek felülvizsgálati kérelme alapos.

A felülvizsgálati kérelemmel nem volt támadott a jogerős másodfokú határozatok azon része, amelyben a kinevezések határozott idejű kikötése érvénytelenségét megállapították. Helytállónan sérelmezte azonban a II. és a III.r. felperesek felülvizsgálati kérelme azon másodfokú ítéleti megállapítást, miszerint a kinevezésben nem kell feltüntetni, hogy a határozott idejű kinevezés mely határozott feladat ellátására, vagy munkakör helyettesítésére vonatkozik. A Kjt. 21. § /3/ bekezdése tartalmazza ugyan a kinevezés kötelező tartalmi elemeit, a /2/ bekezdés azonban a határozott idejű kinevezés feltételeit rögzíti. A /2/ és a /3/ bekezdés rendelkezéseit együttesen értelmezve a /2/ bekezdésben rögzítetteket olyan lényeges tartalmi elemeknek kell tekinteni, amelyek feltüntetése a kinevezésben nem mellőzhető.

A felperesek a felülvizsgálati kérelmükben a határozott idejű kikötés érvénytelensége orvoslásának módját sérelmezték, hivatkozva az EBH.2006.1543. számú elvi határozatra. Ebben a Legfelsőbb Bíróság kifejtette, hogy pusztán abból a körülményből, miszerint a felek határozott időre szóló jogviszonyban állapodtak meg, nem lehet arra következtetni, hogy a kinevezésre ezen érvénytelen kikötés nélkül nem került volna sor.

Helyes a felperesek érvelése, miszerint ennek ellenkezőjét az alpereseknek kellett volna a perben bizonyítani. Ugyanakkor a felperesek foglalkoztatása üres álláshelyen, és folyamatosan történt. A felperesek esetében nem volt kényszerítő körülmény a határozott idő kikötésére nézve, az alperesek pedig ismételten többször is meghosszabbították a jogviszonyt (még az I.r. felperes pályázati kiírásában meghatározott határozott idő lejártát követően is), ami arra utal, hogy nemcsak az először kikötött határozott időre volt szükség a felperesek munkájára. Következésképp a felperesek közalkalmazotti jogviszonyát - az érvénytelen határozott időre vonatkozó rendelkezés folytán - határozatlan időre létesítettnek kell tekinteni, ennél fogva e jogviszonyokat a határozott idő lejártára hivatkozva az alperesek jogellenesen szüntették meg.

A jogellenesség jogkövetkezményeként a felperesek közalkalmazotti jogviszonya a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetését megállapító határozat jogerőre emelkedése napján, azaz a Legfelsőbb Bíróság ítéletének meghozatala időpontjában szűnik meg. (Az I.r. felperes esetében is ezen időpont a közalkalmazotti jogviszony

megszűnésének napja, a másodfokú bíróság ugyanis az alperesek fellebbezése folytán meghozott ítéletében az I.r. felperes keresetét a jogviszonya megszüntetésének jogellenessége körében is elbírált. Az I.r. felperes felülvizsgálati kérelmében pedig a jogellenes megszüntetés megállapítását, az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Tehát a felülvizsgálati eljárás tárgya volt az I.r. felperes esetében is a közalkalmazotti jogviszony megszüntetése jogellenességének vizsgálata.)

Mivel a II. és a III.r. felperesek keresetét a jogellenes megszüntetés vonatkozásában mind a munkaügyi, mind a megyei bíróság elutasította, ezért a Kjt. 34. §-ban foglalt további - a másodfokú részítéletben már megítélt felmentési időre járó átlagilletményen túl járó - jogkövetkezmények összecszerúsége vonatkozásában az eljárást folytatni kell.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a megyei bíróság jogerős részítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott rendelkezéseit (a kinevezések határozott idejű kikötése érvénytelensége megállapítása, felmentési átlagilletmény) nem érintette, egyebekben a Pp. 275. §-ának /4/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatva megállapította a munkáltatói intézkedés jogellenességét, míg a további jogkövetkezmények vonatkozásában a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította az összecszerúség körében.

Az első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárás költségéről és illetékéről a II. és a III.r. felperesek keresete tárgyában az új határozatot hozó bíróságnak kell döntenie.

Alappal sérelmezte az I.r. felperes a felülvizsgálati kérelmében a megyei bíróságnak a munkáltatója személyére vonatkozó megállapítását.

Az I.r. felperes a vezetői beosztásra megbízását az I.r. alperes által létesített és fenntartott II.r. alperesi költségvetési szervhez kapta, feladatait ezen II.r. alperes jogelőd és a II.r. alperes munkaszervezetén belül látta el. Az elfekvő M. Á. igazolás szerint mind a II.r. alperesi jogelődöt, mind a II.r. alperest a törzskönyvi nyilvántartásba részben önállóan gazdálkodó, de önálló jogi személyiségű költségvetési szervként felvették. Abból, hogy az Alapító Okirat tartalmazza az intézményvezetői megbízásra vonatkozó szabályok között, hogy a vezetőt a társulási tanács nevezi ki, és az egyéb munkáltatói jogokat a társulási tanács elnöke gyakorolja, még nem következik, hogy az I.r. alperes lenne az I.r. felperes munkáltatója. A vezetői megbízással járó I.r. felperesi közalkalmazotti jogviszony ugyanis - függetlenül a munkáltatói jogkör gyakorló személyétől, és attól, hogy a kinevezésen és annak

módosításán tévesen tüntették fel a munkáltató személyét - a II.r. alperessel áll fenn. Az önálló jogi személyiségű, így jogképes II.r. alperesi költségvetési szerv ugyanis nem lehet az I.r. felperes munkavégzési helye, hiszen az I.r. felperest a II.r. alpereshez nem kirendelték (Mt. 106. §), hanem a II.r. alperes munkaszervezetének vezetésével bízták meg munkaköri feladatként.

A következőketes bírói gyakorlat szerint a költségvetési intézmények vezetői és dolgozói tekintetében munkáltató az az intézmény, amelynek keretei között a feladataikat végzik (BH.1996/2/126., MB I.46.).

Következésképp az I.r. felperesi közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének következményei tárgyában munkáltatóként a II.r. alperes köteles helytállni, az összegszerűségében felülvizsgálati kérelemmel nem támadott felmentési átlagilletmény megfizetésére is a II.r. alperes köteles. A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte a másodfokú ítéletet, továbbá a felmentési átlagilletmény tekintetében a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta, míg az I.r. felperesi jogviszony jogellenessége megállapítása és a további jogkövetkezmények tekintetében az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A Legfelsőbb Bíróság az I.r. felperes kereseti kérelme körében hozott részítélete a Pp. 275. § /4/ bekezdésén alapul.

A Pp. 78. § /1/ bekezdés alapján kötelezte a II.r. alperest az I.r. felperesi, az I.r. felperest pedig az I.r. alperesi fellebbezési és felülvizsgálati költség megfizetésére.

Az I.r. felperes keresete vonatkozásában a fellebbezési és felülvizsgálati eljárási részilletéket az ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2009. szeptember 16.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Sztojkoné dr.Hajdu Edit s.k.előadó bíró, dr.Mészárosné dr.Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Nné

tisztviselő